

Hatodik üzenet

A Háromegy Isten Krisztusban élet a számunkra a szíveinkben való ragyogása által

Igeolvasmány: 2Kor 4,4. 6-7; 3,18; Mt 17,2; Ef 5,8-9; Jel 22,4a. 5b; 21,23

- I. „Akikben e kor istene megvakította a hitetlenek gondolatait, hogy ne ragyogjon rájuk a Krisztus dicsősége evangéliumának világítása, aki az Isten képe” – 2Kor 4,4 [angol ford. alapján]:**
- A. A Sátán, e kor istene, megvakította a hitetlenek gondolatait és értelemait, hogy Krisztus dicsősége evangéliumának világítása ne ragyogjon a szíveinkben:
 - 1. Azok, akik megvakultak vagy lepellel borítottak, azt gondolják, hogy semmit sem imádnak; igazából az ő istenük a Sátán.
 - 2. Az ateisták anélkül imádják a Sátánt, hogy tudnák, mit tesznek.
 - 3. Közel az összes mai embert megvakította ennek a kornak az istene.
 - B. Krisztus mint Isten képe az Ő dicsőségének kisugárzása; így Krisztus evangéliuma az Ő dicsőségének evangéliumát jelenti, amely világít, sugárzik és ragyog a szíveinkben – Héb 1,3; 2Kor 4,6.
 - C. Krisztus dicsőségének evangéliuma az áldott Isten dicsőségének evangéliumával azonos – 1Tim 1,11.
 - D. Azáltal, hogy Isten életét és természetét Krisztusban kitölti Isten kiválasztott népébe, Krisztus dicsősége evangéliuma kiragyogja Isten dicsőségét, amelynek során Isten megáldatik a népe körében – Héb 1,3; Ef 1,3. 6. 12. 14.
- II. „Az Isten, aki szólt: Sötétségből világosság ragyogjon, Ő ragyogott a szíveinkben, hogy megvilágítsa Isten dicsősége ismeretét Jézus Krisztus arcán” – 2Kor 4,6 [angol ford. alapján]:**
- A. Az, hogy Isten a szíveinkben ragyog, Isten dicsősége ismeretének megvilágítását eredményezi Jézus Krisztus arcán, vagyis azt a megvilágosodást eredményezi, amely megismerteti velünk Isten dicsőségét Krisztus evangéliumában – 4. 6. vers.
 - B. Isten dicsősége ismeretének megvilágítása Jézus Krisztus arcán van; ez azt mutatja, hogy Krisztus dicsősége evangéliuma egy kedves személy, akinek arcán megláthatjuk Isten dicsőségét – 4. 6. vers; Mt 17,2.
 - C. Isten dicsősége, amely Jézus Krisztus arcán nyilvánul meg, nem más, mint a dicsőség Istene, aki Jézus Krisztuson – aki Isten dicsőségének a kisugárzása – keresztül fejeződik ki; amikor megismerjük Őt, az azt jelenti, hogy megismerjük a dicsőség Istent – Csel 7,2; Héb 1,3.
 - D. Minél inkább ragyog Isten a szíveinkben, annál inkább rá fogunk ragyogni másokra, hogy övék lehessen Isten dicsősége ismerete Jézus Krisztus arcán, vagyis Krisztus ismerete, aki kifejezi és kijelenti Istent; Krisztus dicsősége evangéliuma először belénk ragyog, utána pedig kiragyog a bensőnkben – Jn 1,18; Mt 5,16; Fil 2,15.
- III. „Ez a kincsünk [...] cserépedényekben van, hogy amaz erőnek nagy volta Istené legyen, és nem magunktól való” – 2Kor 4,7:**
- A. Krisztus dicsősége evangéliuma megvilágítása révén, a dicsőség Krisztusát mint a mindent felülmúló kincset befogadják a hívők; most Krisztus ragyogó valósága, a Háromegy Isten megtestesítője és kifejeződése, a bensőnkben lévő kincs – 6-7. vers:
 - 1. Isten ragyogása, amely Isten kitöltésével azonos, a szíveinkben belénk hoz egy kincset, a mindent tartalmazó Krisztust, aki a Háromegy Isten megtestesítője mint a megelevenítő Szellem, hogy az életünk és mindenünk legyen – 4. 6-7. vers; Kol 2,9; 3,4. 11; 1Kor 15,45b.
 - 2. Ez a felbecsülhetetlen kincs, a bennünk lakozó Krisztus, az ellátmány isteni forrása a keresztyén élethez – Fil 4,13; 2Kor 13,5; 4,7.

- B. Ez a felbecsülhetetlen kincs minket, a cserépedényeket az új szövetség szolgálóivá tett egy felbecsülhetetlen szolgálattal; ez az isteni erő által feltámadásban való; ennek az erőnek a mindent felülmúló volta [Károli: nagy volta] biztosan Istené, és nem magunktól való – 3,6; 1,9; 4,7.
- C. Azok, akik befogadják a dicsőség evangéliumát a ragyogásunkon keresztül, rendelkezni fognak Krisztussal mint a beléjük kitöltött értékes kincssel; ők ekkor, hozzánk hasonlóan, ezt a felbecsülhetetlen kincset tartalmazó cserépedények lesznek – 4. 6-7. vers.
- IV. „Az Úr dicsőségét mindnyájan fedetlen arccal szemlélvén és tükörként visszatükrözvén ugyanazon képre átfordulunk dicsőségről dicsőségre, az Úr Szellemtől” – 3,18 [angol ford. alapján]:**
- A. Az Úr dicsőségét szemlélni azt jelenti, hogy mi magunk látjuk az Urat; az Úr dicsőségét visszatükrözni azt jelenti, hogy lehetővé tesszük mások számára, hogy meglássák Őt rajtunk keresztül.
- B. Az Úr dicsősége a feltámadt és mennybement Krisztusnak a dicsőségét jelenti, aki a megelevenítő Szellem, amint bennünk lakozik, hogy Önmagát és mindazt, amit elvégzett, elért és megszerzett, valóságossá tegye a számunkra, hogy egyek lehessünk Vele, és átfordulhassunk ugyanazon képre, mint az Úr, dicsőségről dicsőségre; ilyen módon Ő ugyanolyanná tesz minket, mint amilyen Ő Maga – Lk 24,46; Héb 2,9; 2Kor 3,18; Róm 8,29.
- C. Ez egy fennálló, életben történő folyamat feltámadásban – 2Kor 3,18.
- V. „Egykor sötétség voltatok; most azonban világosság vagytok az Úrban; mint világosságnak fiai, úgy járjatok” – Ef 5,8:**
- A. Ahogy Isten világosság, úgy mi, Isten gyermekei, a világosság gyermekei vagyunk – 1Jn 1,5; Ef 5,8; Jn 12,36.
- B. Mi nem csupán a világosság gyermekei vagyunk – maga a világosság vagyunk; világosság vagyunk, mert egyek vagyunk Istennel az Úrban – Mt 5,14; 1Jn 1,5.
- C. Amikor a világosságban vagyunk, kívül vagyunk a helyes és helytelen tartományán – 7. vers.
- D. Ha a világosság gyermekeiként járunk, meg fogjuk teremni az Efézus 5,9-ben [angol ford. alapján] leírt gyümölcsöt:
1. A világosság gyümölcsének természetben jónak, eljárásban igazságosnak és kifejeződésben valóságosnak kell lennie, hogy Isten a mindennapi járásunk valóságaként kifejeződhessen.
 2. A világosság gyümölcse jóságban, igazságosságban és igazságban a Háromegy Istennel kapcsolatos:
 - a. Isten az Atya mint jóság a világosság gyümölcsének természete; ennélfogva a 9. versben szereplő jóság Istenre az Atyára utal – Mt 19,17.
 - b. Az igazságosság Istenre a Fiúra utal, mert Krisztus eljött, hogy Isten igazságos eljárása szerint véghez vigye Isten célját – Róm 5,17-18. 21.
 - c. Az igazság, a világosság gyümölcsének kifejeződése, Istenre a Szellemre utal, mert Ő a valóság Szelleme – Jn 14,17; 16,13.
- VI. „Látják az Ő orcáját [...] Az Úr Isten világosítja meg őket” – Jel 22,4a. 5b:**
- A. Istennek és a Báránynak az arcát látni a Háromegy Isten áldása lesz, amit Isten megváltott népe az örökkévalóságban fog élvezni – 4a. vers.
- B. Isten Maga a Bárányban ragyogni fog ránk, és mi örökké az Ő dicsőséges világítása alatt fogunk élni – 5b. vers; 21,23.